

Cartea lui Daniel - o sută treizeci și șase

Tranziția profetică a republicanismului și a protestantismului: de la moarte la înviere

Jeff Pippenger

2024-03-14

Există o tranziție a ambelor coarne ale fiarei care se ridică din pământ, atât a cornului republican, cât și a celui protestant adevărat, care a început în anul 2020. Adevăratul corn protestant a fost ucis la 18 iulie 2020, iar cornul republican a fost ucis la 3 noiembrie 2020. Potrivit capitolului unsprezece din Apocalipsa, după trei zile și jumătate simbolice, ele vor sta din nou pe picioarele lor. Când vor sta în picioare, adevăratul corn protestant va trece de la laodiceeni la filadelfieni. Ei vor fi fost scoși dintr-o biserică și aduși într-o mișcare. Au fost scoși din experiența celei de-a șaptea biserici în experiența celei de-a șasea biserici. Au devenit al optulea, care este dintre cei șapte.

Mișcarea de la începutul adventismului a fost mișcarea filadelfiană, iar mișcarea filadelfiană este restaurată la sfârșit. Lucrarea celor trei îngeri din Apocalipsa, capitolul paisprezece, a început ca o mișcare și se va încheia ca o mișcare. Mișcarea filadelfiană, reprezentată de a șasea biserică, Filadelfia, a murit în 1856, iar începând de la sfârșitul lunii iulie 2023, ea este acum înviată ca a opta, care este dintre cele șapte.

În aceeași istorie, cornul republican trece printr-o moarte și o înviere paralele, astfel încât al șaselea președinte de după Reagan, la vremea sfârșitului din 1989, devine al optulea președinte, care este dintre cei șapte. Procesul de tranziție al cornului republican este reprezentat prin contopirea lui cu cornul protestantismului apostat, care este curvie spirituală și chipul fiarei. Cornul republican devine al optulea, care este dintre cei șapte, deoarece el reprezintă un chip al fiarei catolicismului, adică al optulea cap, care este dintre cele șapte capete, în Apocalipsa capitolul șaptesprezece și în Daniel capitolul doi.

Tranziția politică a cornului republicanismului este reprezentată în perioada de pregătire de la 1776 până la 1798. Acea perioadă profetică este o cheie necesară pentru a recunoaște desigilarea tainei ascunse a chipului fiarelor al lui Nebucadnețar. Acea perioadă de pregătire este reprezentată prin perioada de treizeci de ani de pregătire atât pentru Hristos, cât și pentru antihrist.

Perioada sigilării de la 11 septembrie 2001 până la legea duminicală care urmează să vină în curând este perioada profetică în care se împlinște efectul fiecărei vedenii. Ea reprezintă perioada care se încheie cu readucerea papalității pe tronul pământului ca a opta împărăție, care este dintre cele șapte, în ceasul „marei cutremur” din Apocalipsa, capitolul unsprezece. Prin urmare, ea a fost prefigurată de perioada care a precedat prima dată când papalitatea a fost întronată, în 538. În 538, papalitatea a promulgat o lege duminicală la Conciliul de la Orléans, marcând sfârșitul celor treizeci de ani de pregătire și prefigurând legea duminicală care urmează să vină în curând. Isus nu Se schimbă niciodată, astfel că trebuie să existe o perioadă care precedă legea duminicală, în care

rana de moarte este vindecată, așa cum a fost și prima dată când papalitatea a fost întronată.

Acea perioadă este reprezentată de istoriile asociate cu reperatele anilor 508, 533 și 538. În anul 508 a început perioada de pregătire, sau de întemeiere a papalității. A patra împărăție a Romei păgâne, o putere-balaur, fusese supusă, iar în 533 Iustinian a decretat că papalitatea era „capul bisericilor, și de asemenea îndreptătorul ereticilor”. Tot ce mai rămânea pentru ca papalitatea să preia controlul în 538 era îndepărtarea goșilor din cetatea Romei, iar aceasta a avut loc în anul 538. Acea linie de istorie de treizeci de ani mergea în paralel cu nașterea lui Hristos, urmată de lucrarea lui Ioan, care a condus la înputernicirea lui Isus ca Mesia la botezul Său.

Perioada de pregătire din istoria lui Hristos se desfășoară în paralel cu timpul sigilării și se adresează liniei interne a cornului protestant, în timp ce perioada de pregătire pentru antihrist se adresează liniei externe a cornului republican. Aceste două perioade oferă doi martori ai datei de 11 septembrie 2001, ai datei de 7 octombrie 2023 și ai legii duminicale care urmează să vină în curând. O perioadă accentuează mărturia externă, iar cealaltă mărturia internă a timpului sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii.

Práce Jana jako hlasu volajícího na poušti, který připravil cestu Poslu smlouvy, byla paralelou k Justiniánovu dekretu, jenž připravil cestu člověku hříchu, který je poslem smlouvy smrti. 7. říjen 2023 byl varováním toho, co se stane, až bude vynucen nedělní zákon, jako tomu bylo roku 538. 7. říjen 2023 je paralelou k roku 533 v období přípravy na první dosazení papežství na trůn země. Je to varování, že při brzy přicházejícím nedělním zákonu, stejně jako roku 538, se papež znovu stane jak hlavou církvi, tak i napravovatelem kacírů. Je to také varování před stupňující se válkou islámu třetího běda.

Este avertizarea care identifică islamul (vești de la răsărit) și avertizarea privind restaurarea papei (vești de la miazănoapte). Acea avertizare coincide cu lucrarea solului care pregătește calea în zilele de pe urmă, pentru Solul Legământului, care urmează apoi să intre în legământ cu cei o sută patruzeci și patru de mii.

Cele trei perioade de pregătire (cei treizeci de ani ai lui Hristos și ai antihristului, și timpul sigilării) sunt, de asemenea, tipificate prin perioada de la 1776 până la 1798. Sfârșitul fiarei pământului are o perioadă specifică ce precedă încheierea ei ca a șasea împărăție a profeției biblice; prin urmare, începutul fiarei pământului ca a șasea împărăție a profeției biblice trebuie să aibă o perioadă profetică ce precedă începutul acelei împărății. Alfa și Omega ilustrează întotdeauna sfârșitul unui lucru împreună cu începutul lui.

1776, 1789 și 1798 reprezintă 11 septembrie 2001, 7 octombrie 2023 și legea duminicală care urmează să vină în curând. De la 1776 până la 1798 s-a împlinit pregătirea profetică pentru instaurarea celei de-a șasea împărății, așa cum anii 508, 533 și 538 au reprezentat pregătirea pentru instaurarea celei de-a cincea împărății. Ele trebuie să aibă aceleași caracteristici profetice, căci a șasea împărăție trebuie să fie chipul celei de-a cincea împărății.

The thirty years of Christ's preparation leading to His baptism represent the same period, for when Christ came to confirm the covenant for one week, beginning at His baptism, He was setting up His

kingdom of grace. In setting up His kingdom of grace in those seven years, He shed His blood to confirm that kingdom, and in so doing, He left the example of when He would set up His kingdom of glory. That kingdom of glory is the kingdom of Daniel two, that is represented as a stone that is cut out of a mountain without hands. That kingdom Sister White informs us is set up during the latter rain, and the latter rain began on September 11, 2001.

„Ploaia târzie vine peste cei care sunt curați — atunci toți o vor primi, ca odinioară.”

„Kiedy czterej aniołowie puszcza, Chrystus ustanowi swoje królestwo. Nikt nie otrzyma późnego deszczu oprócz tych, którzy czynią wszystko, co mogą. Chrystus pomógłby nam. Wszyscy mogliby być zwycięzcami dzięki łasce Bożej, przez krew Jezusa. Całe niebo jest zainteresowane tym dziełem. Aniołowie są zainteresowani.” Spalding and Magan, 3.

În 11 septembrie 2001, cele patru vânturi, care sunt reprezentate ca un cal mânios (Islamul), au fost dezlănțuite și apoi ținute în frâu, în timp ce cei o sută patruzeci și patru de mii sunt sigilați. Anii 1776, 1789 și 1798 reprezintă perioada sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, iar aceste trei date reprezintă acte legislative care au condus la stabilirea celei de-a șasea împărății a profeției biblice. A doua dată, 1789, identifică Constituția Statelor Unite și, prin urmare, aceasta a fost solia care a identificat Constituția ca fiind puterea întreită care urma să apară în 1798, după cum 533 a fost anunțarea puterii întreite care avea să apară în 538 și după cum Ioan Botezătorul a vestit puterea întreită care urma să se manifeste la botezul lui Hristos.

Cele două puteri care alcătuiau puterea dublă a lui Hristos au fost exemplul Său că dumnezeirea unită cu omenirea nu păcătuiește. Cele două puteri care alcătuiau puterea dublă a antihristului au fost înscăunarea lui ca cap al bisericilor și înscăunarea lui ca îndreptător al ereticilor. Cele două puteri care alcătuiesc puterea dublă a fiarei pământului sunt cele două coarne ale Republicanismului și Protestantismului.

„Și avea două coarne ca ale unui miel.” Coarnele asemenea celor ale mielului indică tinerețe, nevinovăție și blândețe, reprezentând în mod potrivit caracterul Statelor Unite atunci când i-au fost prezentate profetului ca „ridicându-se” în 1798. Printre exilații creștini care au fugit mai întâi în America și au căutat un refugiu de sub asupra regală și intoleranța preoțească s-au aflat mulți care au hotărât să întemeieze un guvern pe temelia largă a libertății civile și religioase. Concepțiile lor și-au găsit expresie în Declarația de Independență, care enunță marele adevăr că „toți oamenii sunt creați egali” și înzestrați cu dreptul inalienabil la „viață, libertate și căutarea fericirii”. Iar Constituția garantează poporului dreptul la autogovernare, prevăzând ca reprezentanții aleși prin votul popular să legifereze și să administreze legile. A fost acordată și libertatea credinței religioase, fiecărui om fiindu-i îngăduit să se închine lui Dumnezeu potrivit îndemnurilor proprii conștiințe. Republicanismul și protestantismul au devenit principiile fundamentale ale națiunii. Aceste principii sunt taina puterii și prosperității ei. Cei asupriți și doborâți de pretutindeni din creștinătate și-au îndreptat privirile spre această țară cu interes și speranță. Milioane au căutat țărmurile ei, iar Statele Unite s-au ridicat la un loc printre cele mai puternice națiuni ale pământului.” Tragedia veacurilor, 441.

1776, 1789 și 1798 reprezintă trei istorii care subliniază că al optulea este dintre cei șapte. 1776 reprezintă publicarea Declarației de Independență și istoria Primului și celui de-al Doilea Congres

Continental. 1789 reprezintă publicarea Constituției și istoria Articolelor Confederației. 1798 reprezintă publicarea Actelor privind Străinii și Sedițiunea și începutul fiarei pământului ca a șasea împărăție a profeției biblice.

Primul Congres Continental a avut loc în anul 1774 și a fost o instituție de importanță decisivă în istoria timpurie a Statelor Unite, slujind ca organ de guvernare în timpul Războiului de Independență al Statelor Unite. Congresele Continentale sunt împărțite în două perioade profetice: primul congres și ultimul congres. Primul Congres Continental a avut doi președinți și s-a întrunit la Philadelphia din 5 septembrie până în 26 octombrie 1774. Peyton Randolph a fost primul președinte al adunării, din 5 septembrie până în 22 octombrie, iar apoi Henry Middleton a prezidat în următoarele cinci zile, până în 26 octombrie 1774.

Al Doilea Congres Continental a avut loc din 1775 până în 1781. Al Doilea Congres Continental a avut șase președinți de-a lungul existenței sale. Peyton Randolph a prezidat ca președinte din 10 mai 1775 până în 24 mai 1775. El a fost primul președinte atât al Primului, cât și al Celui de-al Doilea Congres Continental. A existat un total de opt președinți în istoria Primului și Celui de-al Doilea Congres Continental.

Al doilea președinte al celui de-al Doilea Congres Continental a fost John Hancock, iar Hancock a prezidat din 24 mai 1775 până la 31 octombrie 1777. Henry Laurens a prezidat din 1 noiembrie 1777 până la 9 decembrie 1778. John Jay a prezidat din 10 decembrie 1778 până la 28 septembrie 1779. Samuel Huntington a prezidat din 28 septembrie 1779 până la 9 iulie 1781. Thomas McKean a prezidat din 10 iulie 1781 până la 4 noiembrie 1781.

Peyton Randolph a fost primul președinte atât al Primului, cât și al Celui de-al Doilea Congres Continental. Aceasta arată că, în timpul celor două perioade ale Congreselor Continentale, au existat opt mandate prezidențiale, însă președintele care a fost primul președinte al fiecăreia dintre cele două perioade a fost aceeași persoană. Prin urmare, deși au existat opt mandate prezidențiale, în realitate au fost doar șapte președinți. Primul președinte a fost unul dintre cei șapte bărbați care au fost președinți, dar, întrucât Randolph a prezidat de două ori în acea istorie, el îl reprezintă și pe al optulea, care era dintre cei șapte.

În istoria Congreselor Continentale, Războiul de Independență a fost condus de Congres. Din acest motiv, George Washington nu a fost niciodată președinte în acea perioadă, deoarece fusese numit primul Comandant Suprem al armatei.

În calitate de prim președinte al ambelor perioade, Randolph reprezintă doi martori care îl prefigurează pe primul președinte efectiv, care a fost George Washington. Washington este reprezentat de Randolph și, prin urmare, Randolph, ca simbol al lui Washington, transmite atât caracteristicile profetice ale lui Randolph, primul președinte, cât și faptul că Randolph era al optulea, care era dintre cei șapte. Astfel, George Washington, ca primul președinte și primul Comandant suprem, era de asemenea, în mod profetic, al optulea și era dintre cei șapte.

Yesu agaragaza iherezo ry'ikintu akoresheje intangiriro yacyo, bityo perezida wa nyuma ndetse n'Umugaba w'Ikirenga w'Ingabo azaba uwa munani, ukomotse kuri ba barindwi. Uko kuri

k'ubuhanuzi gushimangirwa n'amateka y'Inteko ya Mbere n'ya Kabiri y'Umugabane, bigaragarirwa ku itariki y'ikimenyetso cya mbere cy'inzira, ari yo ya 1776, no gutangazwa kw'Itangazo ry'Ubwigenge.

Indicatorul profetic al anului 1776 prefigurează 11 septembrie 2001 și Patriot Act, când independența americană a fost pusă sub autoritatea legii romane, și nu mai sub cea a legii engleze. El marchează începutul perioadei profetice care pregătește calea pentru ca papalitatea să ia din nou tronul pământului la legea duminicală care va veni în curând.

Ca și în cazul perioadei profetice reprezentate de 1776, perioada profetică a reprezentat istoria de la încheierea celui de-al Doilea Congres Continental, în 1781, până în 1789, dată care identifică waymark-ul asociat cu publicarea Constituției. În acea istorie au existat, de asemenea, opt președinți. Istoria dintre 1781 și 1789 este istoria Articolelor Confederației. Articolele Confederației au reprezentat prima Constituție, însă slăbiciunea Articolelor Confederației a dus la înlocuirea lor și la ratificarea Constituției în 1789.

În acea perioadă, cei opt președinți erau alcătuiți din șapte președinți care nu fuseseră președinți în istoria celor două Congrese Continentale și unul care fusese, de asemenea, președinte în acea primă perioadă profetică. John Hancock a slujit atât în cadrul celui de-al Doilea Congres Continental, cât și în perioada reprezentată de Articolele Confederației. La nivel profetic, au existat numai șapte bărbați care au fost președinți în timpul celor două Congrese Continentale; astfel, din punct de vedere profetic, John Hancock era unul dintre cei opt în perioada Articolelor Confederației, dar era și unul dintre cei șapte bărbați din perioada anterioară. El era, așadar, al optulea, care era dintre cei șapte.

A doua perioadă profetică, reprezentată prin 1789, a avut, de asemenea, un președinte (Hancock) care era al optulea, dar dintre cei șapte, așa cum a fost Payton Randolph în prima perioadă profetică reprezentată prin 1776. 1789 se aliniază cu și reprezintă procesele Pelosi din 6 ianuarie 2021.

„Domnul are străjeri credincioși pe zidurile Sionului, ca să strige cu glas tare și să nu cruțe, să-și înalțe glasul ca o trâmbiță și să arate poporului Său fărădelegea lui, iar casei lui Iacov păcatele ei. Domnul a îngăduit vrăjmașului adevărului să facă un efort hotărât împotriva Sabatului poruncii a patra. El intenționează ca, prin acest mijloc, să trezească un interes hotărât pentru acea chestiune care este o probă pentru zilele din urmă. Aceasta va deschide calea pentru ca solia îngerului al treilea să fie vestită cu putere.”

„Să nu tacă acum niciunul care crede adevărul. Nimeni să nu fie nepăsător acum; toți să-și înalțe cererile la tronul harului, invocând făgăduința: «Și orice veți cere în Numele Meu, voi face» (Ioan 14:13). Acum este un timp primejdios. Dacă această țară a libertății de care se fălește se pregătește să jertfească orice principiu care intră în alcătuirea Constituției sale, dând decrete pentru suprimarea libertății religioase și pentru impunerea falsității și amăgirii papale, atunci poporul lui Dumnezeu trebuie să-și aducă cererile cu credință înaintea Celui Preaînalt. În făgăduințele lui Dumnezeu este toată încurajarea pentru aceia care își pun încrederea în El. Perspectiva de a fi aduși în primejdie și strâmtorare personală nu trebuie să pricinuiască deznădejde, ci ar trebui să însuflească vigoarea și nădejdele poporului lui Dumnezeu; căci

timpul primejdiei lor este vremea în care Dumnezeu le va da manifestări mai limpezi ale puterii Sale.”

„Nu trebuie să stăm într-o așteptare liniștită a asupririi și necazului și să ne încrucișăm mâinile, nefăcând nimic pentru a împiedica răul. Strigătele noastre unite să se înalțe către cer. Rugați-vă și lucrați, și lucrați și rugați-vă. Dar nimeni să nu acționeze nechibzuit. Învățați, ca niciodată mai înainte, că trebuie să fiți blânzi și smeriți cu inima. Nu trebuie să aduceți nicio acuzație defăimătoare împotriva nimănui, fie persoane, fie biserici. Învățați să aveți de-a face cu mințile așa cum a făcut Hristos. Lucruri tăioase trebuie uneori să fie rostite; dar asigurați-vă că Duhul Sfânt al lui Dumnezeu locuiește în inima voastră înainte de a rosti adevărul limpede și categoric; apoi lăsați-l să-și croiască drum. Voi nu trebuie să faceți tăierea.” Selected Messages, cartea 2, 370.

Al doilea reper din perioada profetică de pregătire reprezentată de Constituție arată că, la următorul reper, Constituția urmează să fie răsturnată. Acest al doilea reper a fost prefigurată de Ioan Botezătorul, precum și de decretul lui Iustinian, care amândouă au identificat și au prezentat o avertizare în legătură cu sosirea ultimului eveniment reprezentat în această perioadă. Pentru Ioan, acesta a fost împuternicirea lui Hristos, când El Și-a confirmat legământul vieții cu prețiosul Său sânge, iar pentru Iustinian a fost împuternicirea antihristului, care urma să-și ratifice legământul morții cu sângele martirilor.

Constituția din 1789 a identificat împuternicirea celor două coarne ale fiarei pământului și, făcând astfel, anul 1789 a identificat distrugerea curând venită a celor două coarne de putere ale fiarei pământului, așa cum este reprezentată prin Alien and Sedition Acts din 1798. Când cei doi martori au fost uciși pe străzi în anul 2020, ei au identificat și au avertizat cu privire la un atac susținut asupra Constituției, simbolizat prin procesele Pelosi din 6 ianuarie 2021.

ចុងទី ៦ ខែមករា ឆ្នាំ ២០២១ គឺជាការព្រមានអំពីការផុតល់អំណាចដល់សម្តេចហ៊ាបនៃក្រុម
 ដប្បាបចុងអាទិត្យយងលើនឹងមកដល់នាប្បទេស៖
 ដូចដល់គ្រូប្រធានតំណាងជាគំរូដោយព្រះរាជក្រឹត្យរបស់យូសុទ្ធីនៀន កុនុងឆ្នាំ ៥៣៣។
 ចុងទី ៦ ខែមករា ឆ្នាំ ២០២១ និងឆ្នាំ ៥៣៣ ទាំងពីរនេះ៖
 សុទ្ធតែផុតល់ការព្រមានអំពីច្បាប់ចុងអាទិត្យយងលើនឹងមកដល់នាប្បទេស៖
 ដូចដល់គ្រូប្រធានតំណាងជាគំរូដោយច្បាប់ចុងអាទិត្យយងកុនុងឆ្នាំ ៥៣៨
 នៅក្រុមប្រឹក្សាអរិយធម៌ និងដោយច្បាប់ Alien and Sedition Acts កុនុងឆ្នាំ ១៧៩៨
 ដល់ប្រធានតំណាងជាគំរូដល់សក្តិវិធីនៃដីនៃនិយាយដូចនាគ
 នៅកុនុងច្បាប់ចុងអាទិត្យយងលើនឹងមកដល់នាប្បទេស៖

La legea duminicală, rana de moarte a papalității va fi vindecată, iar al optulea cap din Apocalipsa, capitolul șaptesprezece, care este dintre cele șapte capete, va fi readus la viață. Alien and Sedition Acts din 1798 reprezintă fiara pământului vorbind ca un balaur, atunci când nu doar impune închinarea la soare, ci după aceea constrânge întreaga lume să accepte autoritatea fiarei din mare din Apocalipsa, capitolul treisprezece, ca al optulea cap care este dintre cele șapte capete. Prin urmare, în fiecare dintre cele trei perioade reprezentate în cadrul perioadei de pregătire prin 1776, 1789 și 1798, enigma profetică a celui de-al optulea, fiind dintre cei șapte, este reprezentată profetic.

Primele două repere (1776 și 1789), care identifică enigma, privesc ghicitoarea care se împlinește în cadrul istoriei profetice a fiarei pământului, iar al treilea reper identifică enigma ce se împlinește pentru puterea papală.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Zicându-le celor ce locuiesc pe pământ să facă o icoană fiarei.” Aici este prezentată în mod clar o formă de guvernare în care puterea legislativă se află în mâinile poporului, o dovadă cât se poate de izbitoare că Statele Unite sunt națiunea indicată în profeție.

„Dar ce este «chipul fiarei»? și cum urmează să fie făcut? Chipul este făcut de fiara cu două coarne și este un chip pentru fiară. El este numit și un chip al fiarei. Așadar, pentru a înțelege cum este chipul și cum urmează să fie făcut, trebuie să cercetăm caracteristicile fiarei înseși — papalitatea.”

„Când biserica primară s-a corupt prin îndepărtarea de simplitatea Evangheliei și prin acceptarea riturilor și obiceiurilor păgâne, ea a pierdut Duhul și puterea lui Dumnezeu; iar pentru a controla conștiințele oamenilor, a căutat sprijinul puterii seculare. Rezultatul a fost papalitatea, o biserică ce controla puterea statului și o folosea pentru a-și promova propriile scopuri, mai ales pentru pedepsirea «ereziei». Pentru ca Statele Unite să formeze un chip al fiarei, puterea religioasă trebuie să controleze într-atât guvernarea civilă, încât autoritatea statului să fie, de asemenea, folosită de biserică pentru împlinirea propriilor ei scopuri.”

“Când biserica a dobândit putere seculară, ea a folosit-o pentru a pedepsi abaterea de la doctrinele sale. Bisericile protestante care au urmat pe urmele Romei, aliindu-se cu puterile lumești, au manifestat o dorință asemănătoare de a restrânge libertatea de conștiință. Un exemplu în acest sens este oferit de îndelungata persecuție a disidenților de către Biserica Angliei. În cursul secolelor al șaisprezecelea și al șaptesprezecelea, mii de slujitori neconformiști au fost siliți să fugă din bisericile lor, iar mulți, atât dintre pastori, cât și dintre credincioși, au fost supuși la amenzi, întemnițare, tortură și martiriu.”

„A fost apostazia aceea care a determinat biserica timpurie să caute ajutorul guvernării civile, iar aceasta a pregătit calea pentru dezvoltarea papalității — fiara. Pavel a spus: «Va veni o lepădare de credință ... și se va descoperi omul fărădelegii.» 2 Tesaloniceni 2:3. Astfel, apostazia din biserică va pregăti calea pentru chipul fiarei.”

“Biblia declară că înainte de venirea Domnului va exista o stare de declin religios asemănătoare cu aceea din primele secole. «În zilele din urmă vor veni vremuri primejdioase. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu; având o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.» 2 Timotei 3:1–5. «Dar Duhul spune lămurit că, în vremurile de pe urmă, unii se vor depărta de la credință, dând ascultare duhurilor înșelătoare și învățăturilor demonilor.» 1 Timotei 4:1. Satana va lucra «cu tot felul de puteri, de semne și de minuni mincinoase și cu orice amăgire a nelegiurii». Și toți aceia care «n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți» vor fi lăsați să primească «o lucrare de rățacire, ca să creadă o minciună». 2 Tesaloniceni 2:9–11. Când se

va ajunge la această stare de neevlavie, vor urma aceleași rezultate ca în primele secole.”
Tragedia veacurilor, 443, 444.